

Det var en gång en båtsman

Det var en gång en båts - man, en glad och mun - ter
fyr, ha, ha! som ha - de ut - i Ja - pan ett
kärleks - - ven - tyr. När han kring hamnen kryss - sa en
af - ton nå - got säll, så fick han smak att
kys - sa en ja - pa - nes - mam - sell.

Men flickan hon var dotter allt till en mandarin — ha, ha!
Från topp till tå hon var som en pleasure-yacht så fin.
Hon sade: "Sköna båtsman, följ med mig hem i kväll,
så skall du få belöning för det du var så snäll.

Men vet jag har en fader, så ond, så rik, så snål — ha, ha! —
desslikes ock en fästman, som jag platt intet tål.
Och får du dem ur vägen skall du ha mer än tack.
De sitta nu där hemma som bäst och spela schack."

Och in i salen träder den båtsman full av hin — ha, ha!
"God afton, mina herrar! Go kväll, herr mandarin!
Jag skall nu eder lära den svåra konsten att
på samma gång varandra i ett drag göra matt."

"Å, kan ni det, herr båtsman?" med undran ropte de — ha, ha! —
"så var så god och sätt er och tag er en kopp te."
Men båtsman tar ur fickan en brännvinsflaska stor:
"Jag kanske får den äran att kalla er för bror?"

Nu pimpla de så länge det finnes något kvar — ha, ha!
Sen kommer de i träta om vem som draget har.
Då mandarinerna skriker så vredgat i sitt sinn:
"Tvi tusan på dig, Phu Ling, min dotter blir ej din!"

Då Phu Ling blev så lissen, drog ut sitt långa svärd — ha, ha! —
samt stack det mitt i magen, han var ej bättre värd.
Och mandarinerna måste, ty så är Japans lag,
på samma sätt ta avsked från livets obehag.

Men båtsman han fick flickan med all sin rikedom — ha, ha! —
samt rörde jämt på svickan och blev en läckergom.
Dock efter ett års nöje han ledsnade och for,
kinesar nu i Haga och lappar gamla skor.